

वा० रा०

॥ १२१ ॥

घोरदेशमपश्यमानः ॥ दंडराज्ययोग्यं घोरदेशमपश्यन्नित्यर्थः ॥ १६ ॥ पर्वतरोधसि पर्वततटप्राये ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ शक्रोत्रबलिः ॥ २० ॥ इति श्रीरा० वा० उ० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ एवमुक्तोपोद्घातां प्रकृतकथामाह ॥ एतदिति अस्यामेवापरं वाक्यं उपक्रांतकथायामेव संबद्धं तत्पृष्टोत्तरभूतमित्यर्थः ॥ १ ॥ दांतात्मा

अपश्यमानस्तं देशं घोरं पुत्रस्य राघव ॥ विंध्यशैवल्योर्मध्ये राज्यं प्रादादरिंदम ॥ १६ ॥ सदंडस्तत्र राजा भूद्रम्ये पर्वतरोधसि ॥ पुरं चा
प्रतिमं रामन्यवेशयदनुत्तमं ॥ १७ ॥ पुरस्य चाकरोन्नाममधुमंतमिति प्रभो ॥ पुरोहितं तूशनसं वरयामास सुव्रतं ॥ १८ ॥ एवं सराजा
तद्राज्यमकरोत्सपुरोहितः ॥ प्रहृष्टमनुजाकीर्णं देवराजो यथादिवि ॥ १९ ॥ ततः सराजामनुजेंद्रपुत्रः सार्धं च ते नोशनसा तदानीं ॥ च
कारराज्यं सुमहान्महात्मा शक्रो दिवी वोशनसा समेतः ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥
एतदाख्याय रामाय महर्षिः कुंभसंभवः ॥ अस्यामेवापरं वाक्यं कथायामुपचक्रमे ॥ १ ॥ ततः सदंडः काकुत्स्थवद्गुर्वर्षगणायुतं ॥ अक
रोत्तत्र दांतात्मा राज्यं निहतकंटकं ॥ २ ॥ अथ कालेतु कस्मिंश्चिद्राजा भार्गवमाश्रमं ॥ रमणीयमुपाक्राम चैत्रे मासि मनोरमे ॥ ३ ॥ त
त्र भार्गवकन्यां सरूपेणाप्रतिमां भुवि ॥ विचरंतीं वनोद्देशे दंडोऽपश्यदनुत्तमां ॥ ४ ॥ सदृष्ट्वा तां सुदुर्मेधा अनंगशरपीडितः ॥ अभिगम्य सु
संविग्नः कन्यां वचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ कुतस्त्वमसि सुश्रोणिकस्य वासि सुता शुभे ॥ पीडितो ह मनंगेन पृच्छामित्वां शुभानने ॥ ६ ॥ तस्य
त्वेवं ब्रुवाणस्य मोहोन्मत्तस्य कामिनः ॥ भार्गवी प्रत्युवाचे दंवचः सानुनयं त्विदं ॥ ७ ॥ भार्गवस्य सुतां विद्धि देवस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ अर
जां नाम राजेंद्रज्येष्ठामाश्रमवासिनीं ॥ ८ ॥ मामां स्पृश वलाद्राजन्कन्यापितृवशात्पहं ॥ गुरुः पिता मे राजेंद्र त्वंच शिष्यो महात्मनः ॥ ९ ॥

व्यसनं सुमहत्कुदः स ते दद्यान्महातपाः ॥ यदि वान्यन्मया कार्यं धर्मदृष्टेन सत्यथा ॥ १० ॥ जितेंद्रियः ॥ २ ॥ भार्गवः शुक्रस्तत्संबन्धिनमाश्रमं उ
पाक्राम दगमत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मोहेन रागमोहेनोन्मत्तस्य उचितानुचितविवेकरहितस्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ यदि वान्यत्कामभोगानुकूल्यं तर्हि धर्मदृष्टेन सत्यथा सन्मार्गेण मां ॥ १० ॥

उ० कां०

॥ १२१ ॥